

U ovom broju:

* **Hronika**

- Hronika povratka

* **Poginuli i nestali**

- Informacije
- Ekshumacije
- Identifikacije
- Uz međunarodni dan
nestalih

* **Pomeni - in memoriam**

- "Oluja"

* **Sudski postupci**

- Protiv Srba u RH
- Protiv Hrvata u RH
- Ex Jugoslavija
- Interpolove potjernice
- Pred Haškim tribunalom

DA SE NE ZABORAVI

*Draga braćo,
Poštovani prijatelji,*

Mi Krajišnici sa lijeve obale Une, evo već petnaesti put, onoliko godina koliko i traje naše izgnanstvo iz zavičaja, zajedno sa našom braćom sa desne strane Une, na ovom svetom mjestu, palimo svijeće za pokoj duša našim rođacima, prijateljima, saborcima i sunarodnicima stradalim u ratu od 1991. – 1995. na području Hrvatske i bivše RSK, istovremeno se sjećajući i onih koji stradaše u svim prethodnim i naknadnim ratovima, pogromima i progonima.

A mnogo ih je stradalo od onog do ovog Kosova. Nažalost, najviše bezimernih.

Neposredni povod za ovu tužnu manifestaciju jeste 4. avgust 1995. – dan kada su hrvatske oružane snage uz odobrenje i podršku NATO-a, u sadejstvu sa snagama HVO-a i Armije BiH izvršile agresiju na Srpsku oblast Krajina (sjeverna Dalmacija, Lika, Kordun i Banija), u sastavu Republike Srpske Krajine.

Agresija je izvršena uprkos činjenicama da je ova oblast bila pod zaštitom UN-a (sektori Jug i Sjever) i uprkos činjenici da su predstavnici RSK dan prije u Ženevi prihvatili prijedlog MZ o mirnom rešenju sukoba.

Za nekoliko dana neravnopravne borbe slomljen je otpor Srpske vojske Krajine. Narod zapadne Krajine, poučen "istorijskim iskustvom", kreće u dotad najveću srpsku "seobu" (oko 220.000 ljudi), na istok braći po vjeri i naciji.

Hrvatski vojnici (a za njima nisu zaostajali ni muslimanski) nad Srbima sa kojima su došli u kontakt, upotrebljavali su već toliko puta isprobane metode likvidacija (klanja, spaljivanja, metak u potiljak, bacanje u jame...) ali i neke nove metode (zamrzavanje i spaljivanje hemikalijama).

I kad je prestao svaki otpor SVK, agresor je ubijao ljude u izbjegličkim kolonama i do Une i preko Une duboko u teritoriju Republike Srpske. Na putevima kojima su se kretale krajiške izbjegličke kolone ostajali su leševi ubijenih artiljerijskim granatama, avionskim bombama, snajperskim hicima, noževima...

Na evidenciji Veritasa nalaze se imena 1.922 poginulih i nestalih Srba iz ove akcije i poslije, od čega 1.192 (62%) civila, od kojih su oko polovine bili stariji od 60 godina. Među žrtvama se nalazi 534 (28%) žene, od kojih su dvije trećine bile starije od 60 godina, što predstavlja jedan od "crnih" rekorda posljednjeg građanskog rata

- nastavak na slijedećoj strani -

IZDAVAČ: VERITAS

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Savo Štrbac

SARADNICI: Biljana Trkulja, Korana Štrbac,

Danijel Milanković i Janko Velimirović

ADRESA: Beograd, ul. Dečanska (M. Pijade) 8/4

TEL/FAKS: +381-11-3236-486

E-Mail: office@veritas.org.rs

WEB: www.veritas.org.rs

HRONIKA POVRATKA

“Vesti.rs”, 02.08.2010.

NAJVEĆI PROBLEM JE ODRŽATI POVRATAK IZBEGLICA

“Potpredsjednik Samostalne demokratske srpske stranke MILORAD PUPOVAC izjavio je da dobri odnosi Beograda i Zagreba unapređuju položaj Srba u Hrvatskoj. On je istakao da održivost povratka, koji je ugrožen ekonomskom situacijom povratničkih sredina, predstavlja najveći problem sa kojim su suočeni Srbi povratnici u Hrvatsku.

U intervjuu današnjim banjalučkim “Nezavisnim novinama”, Pupovac je naveo da je, iako je godinama pružan otpor povratku, Hrvatska danas u situaciji da se i to menja, posebno zato što od toga zavisi završetak pregovora sa EU.

Pupovac, koji je i zastupnik SDSS-a u Hrvatskom saboru i predsjednik Srpskog narodnog veća, smatra da su odnosi Srbije i Hrvatske izborom Ive Josipovića za hrvatskog predsjednika iz “faze normalizacije prešli u fazu poverenja i partnerstva u mnogim oblastima”.

“Predsjednik Josipović je otvorio Hrvatsku prema regiji, posebno prema BiH i Srbiji”, rekao je Pupovac i dodao da je blokada u odnosima u posljednje tri godine posebno štetila povratku izbeglica i rešavanju izbegličkih pitanja.

Komentarišući nedavnu izjavu Josipovića da tužbu Hrvatske protiv Srbije treba “staviti po strani”, Pupovac je rekao da je Josipović takvog mišljenja bio i pre nego što je postao predsjednik.

“Tužbe su relikti starih politika

koje sprečavaju istinsko sagledavanje onog što se u hrvatsko-srpskim odnosima događalo tokom 20. veka. Tužbe su uvreda za one koji su bili žrtve istorijskog genocida, počinjenog od NDH i ustaša”, kazao je Pupovac koji smatra da će Hrvatska povući tužbu.”

„Jutarnji list“, 14.08.2010.

BEOGRADSKE TABLICE

“SPLIT – Ručna bomba na poruci „Achtung, zabranjeno kupanje Srbima, četnicima i pasima. Bog i Hrvatima“ na vjetrobranu automobila BG tablica dočekala je B.D (31), njegovu suprugu i 14 mjesecnu bebu pri povratku sa splitske plaže Kašuni u četvrtak na večer.

B.D. je na plaži bio sa suprugom i djetetom, a kada su

- nastavak sa prethodne strane-

na prostorima prethodne Jugoslavije. Među žrtvama je i 19 lica do 18 godina starosti, od kojih i 9 do 14 godina. Od ukupnog broja žrtava do kraja avgusta ubijeno je 1.764 ljudi ili u prosjeku po 68 dnevno.

Od ukupnog broja žrtava do sada je riješena sudbina 894 lica, dok se na evidenciji nestalih vodi još 1.028 lica, od čega 669 civila, među kojima 342 žene. Hrvatska izbjegava bezvaljanog razloga ekshumacije i poznatih mjesta ukopa najmanje 438 posmrtnih ostataka, uglavnom pod oznakom „nepoznat“, što je jedinstven slučaj na području bivše Jugoslavije, kao što bez pravog razloga oteže i sa identifikacijama 268 ekshumiranih posmrtnih ostataka.

A iz cijelog perioda rata od 1991. do 1998., na evidenciji VERITAS-a nalazi se oko 7.000 srpskih žrtava, među kojima je još uvijek više od 2.100 nestalih.

Upravo njima smrtno stradali su u posljednjem ratu na području Hrvatske i tadašnje RSK, i poginulima i nestalima, ma gdje da im se kosti sada nalaze, simbolički i palimo svih ovih petnaest godina na ovom istom mjestu 7.000 svijeća – za svaku dušu po jednu svijeću.

Sjetih se posmrtnog govora ribarima iz filma Volfganga Petersena „Savršena Oluja“ koji glasi: „Ne možemo im na grob odnijeti cvijeće, možemo ih posjetiti u našim srcima i snovima.“

A mi našim „ribarima“ nestalim u „hrvatskoj Oluji“ možemo i još nešto – upravo ovo što radimo večeras na ovome svetom mjestu, ispred Hrama Hrista Spasitelja – da im zapalimo svijeće i pomolimo se za pokoj duša njihovih.

Radili smo to i na temeljima ovog Božijeg zdanja, radili smo to i kada je Hram počeo da se uzdiže iz pepela kao Feniks, a od kada je u njemu počelo Bogoslužjenje, naših mrtvih sjećamo se i pjesmama, svjetovnim i duhovnim, iz srpskog roda i pravoslavne vjere i ispisivanjem imena naših mučenika na okolnim ekranima.

I sve pod motom „DA SE NE ZABORAVI“.

A kada se nesšto zaboravi, onda se nema čaga ni sjećati, a samim tim ni kom ni šta praštati.

“Naše je samo što poklonimo drugima” - zapisao je jedan nepoznati monah sa Hilandara. Poklanjajući mrtvim rođacima, prijateljima, saborcima i sunarodnicima sjećanje - ono ostaje isključivo i samo naše, i za toliko smo večeras bogatiji.

Hvala Vam braćo i prijatelji na večeras darovanom sjećanju našim pokojnicima.

Njima se prije nekoliko dana pridružio još jedan naš prijatelj, rođeni banjalučanin, Nebojša Zubović, koji je zadnjih nekoliko godina aktivno učestvovao u ovoj manifestaciji kao organizator, reditelj i glumac.

Neka im Bog dušu prosti, neka im je zamlja laka, ma gdje da su im kosti i neka im je vječna slava!

Savo Štrbac

(Izgovoreno 03. avgusta 2010. u porti Hrama Hrista Spasitelja u Banja Luci. na Duhovno - umjetničkoj akademiji, posvećenoj obilježavanju 15 - godišnjice egzodusa Srba iz RSK)

HRONIKA POVRATKA

se oko 19 sati uputili k njegovim roditeljima u Mravince na parkiranoj Volvu S 40 bila je bomba s porukom.

Nakon što je odvezao ženu i dijete u Mravince B.D. je otišao na policiju i predao sadržaj vrećice. - Plaža je prepuna male djece, ne smijem stvarati paniku. To je bilo prvo što sam pomislio. Ako pozovem policiju, panika je neminovna, vrtilo mi se po glavi. Nisam želio praviti gužvu i probleme, nisam želio novinske naslovnice, takvi ljudi se hrane time. Nisam želio ni plašiti svoju suprugu. Procijenio sam da nema opasnosti i spremio bombu i poruku u kesicu, kesicu u torbu a torbu u prtljažnik. Naravno da nas torba ne bi spasila da je bomba eksplodirala, ali tada sam mislio samo na plažu punu djece. Odvezao sam suprugu i dijete u stan svojih roditelja u Mravince i tek onda na policiju, ispričao nam je D.B., rođeni Splićanin koji živi u Beogradu.

- Tek kad sam policiji davao iskaz počeo sam se tresti. Shvatio sam što sam riskirao, nisam riskirao malo, riskirao sam puno, život supruge i djeteta, ali na sreću sve je dobro završilo, zaključuje naš sugovornik.

- Zašto bih išao na ljetovanje lomiti jezik u Grčku kad mogu ljetovati ovdje, gdje se razumijemo, eto tako sam razmišljao. Očekivao sam neku neugodnost, i tamo se to događa, znam za slučajeve u Zadru i drugdje, bio sam spreman na verbalne incidente, na probušenu gumu na automobilu, ali ne i bombu na Volvu. Pa u autu je bila sjedalica za dijete! I na koncu, nije samo moja obitelj bila ugrožena, Kašjuni su bili prepuni djece. Poslije me policija upozorila da izbjegavam tu plažu, a preporučili su mi i da stavim neku oznaku Torcide u auto. Ipak, znam da tek manjina pravi probleme i ne bih želio da se oko ovoga diže velika prašina. Volio bih ljetovanje završiti u miru, veli B.D. čiji roditelji imaju

stan u Mravincima..."

"www.kulaatlagic.com", 18.08.2010.

OSTECENI PRAVOSLAVNI SPOMENICI

"Šest nadgrobnih spomenika oštećeno je na pravoslavnom groblju kod crkve Sv. Jovana Krstitelja u ulici Kralja Dmitra Zvonimira u Benkovcu. Policija je dojavu o oskrnucima grobnih spomenika zaprimila u utorak navečer, a nakon što je u srijedu ujutro obavljen policijski očevid intenzivno se traga za nepoznatim pociniteljima koje se sumnjici za kazneno djelo povrede mira pokojnika.

- Jedan mještanim se požalio da mu je oštećen spomenik na obiteljskoj grobnici, a kasnije smo primijetili da to nije jedini, odnosno da je oštećeno ukupno šest grobova. Tko i zašto je to učinio ne znamo, a pretpostavljamo da je to učinjeno u vremenu od 14. do 17. kolovoza - kaže pravoslavni svećenik Ljubomir Crnokrak navodeći kako se prema odabiru grobnica ne može pronaci ništa zajedničko što bi moglo biti motiv za razbijanje. Dodaje kako je riječ o pet starih, stoljetnih grobnica i jednoj novijoj.

- Branko Kutija, benkovacki gradonačelnik i saborski zastupnik iz redova HDZ-a, odmah je u srijedu ujutro obišao groblje gdje je razgovarao s pravoslavnim svećenikom i uvjerio se u devastaciju.

Prije dvije i pol godine policija je na istom groblju intervenirala zbog krade kamenih vaza s grobova. Nedugo potom, pocinitelji su pronadani, a pokazalo se kako je riječ o skupini maloljetnika i djece.

Svećenik benkovacke pravoslavne crkve sv. Jovana, Ljubomir Crnokrak saopstio je i da je prije nekoliko dana svjedocio incidentu u susjednim Lišanima Tinjskim gdje je, kako je rekao, više osoba jajima gadalo djecu Srba povratnika.

Zbog toga je policija danas privela 20-godišnjaka, 18-godišnjaka i 17-godišnjaka. Incident o kojemu nam je ispričao svećenik dogodio se 12. kolovoza."

"Novi list", 19.08.2010.

SRPSKIM POVRATNICIMA PRAVO NA OTKUP STANA

"HDZ i SDSS postigli su politički dogovor oko toga da se srpskim povratnicima koji su prije 1991. bili nositelji stanarskih prava omogućiti otkup stanova u kojima se danas nalaze kao zaštićeni najmoprimci. Riječ je o oko 4.500 ljudi koji su imali stanarska prava na stanove u mjestima izvan današnjih područja od posebne državne skrbi, a koji su bez njih ostali nakon što su iz njih početkom devedesetih izbivali duže od šest mjeseci. Tu je informaciju jučer našem listu potvrdio i potpredsjednik Vlade iz redova SDSS-a Slobodan Uzelac dodavši kako će se odgovarajući zakonski prijedlog već nalazi u Vladinoj proceduri, ali da se istovremeno radi i na prijedlogu da hrvatski branitelji mogu otkupljivati stanove u vlasništvu MORH-a.

- Pošto se radi o vrlo složenoj materiji još ne mogu sa punom sigurnošću reći hoće li o tome Vlada raspravljati već na sjednici ovog četvrtka ili će o tome biti riječi na jednoj od sljedećih sjednica. U svakom slučaju takva će se odluka donijeti jer je o tome postignut odgovarajući politički dogovor, rekao je Uzelac. Dodao je kako će pravo na otkup dobiti srpski povratnici koji su već obuhvaćeni programom stambenog zbrinjavanja i koji se trenutno nalaze u stanovima kao zaštićeni najmoprimci.

- Oni će dobiti pravo da te stanove otkupe po relativno povoljnim cijenama koje će manje više biti onakve kakve su bile devedesetih kada je većina građana koji su imali stanarsko

HRONIKA POVRAATKA

pravo otkupljivala svoje stanove, rekao je Uzelac.

Rješavanje pitanja stanarskih prava srpskih povratnika u velikim gradovima gdje nije bilo ratnih operacija dosad je bio jedan od ključnih zahtjeva političara koji predstavljaju Srbe u Hrvatskoj.

Još u lipnju 2003. godine Vlada Ivica Račana usvojila je Program stambenog zbrinjavanja bivših nositelja stanarskog prava. Potom je Vlada kojoj je na čelu bio Ivo Sanader donijela 25. kolovoza 2006. godine zaključak o provedbi Programa stambenog zbrinjavanja povratnika – bivših nositelja stanarskog prava na stanovima izvan područja posebne državne skrbi kojim se predviđalo da se do 2011. napravi oko 3.600 stanova, a 400 se stanova namjeravalo kupiti na tržištu. Međutim, taj je program tada dočekan kritikama s više strana. S jedne su bile reakcije iz redova srpske manjine gdje se tvrdilo da taj program sadrži elemente diskriminacije kao i potvrdu nezakonitih radnji koje su se događale tijekom devedesetih, a ukazivalo se i na mogućnost getoizacija Srba. Ali osnovna je zamjerka bila ta da će bivši nosioci stanarskog prava biti samo zaštićeni najmoprimci koji neće imati pravo na otkup stana u kojem žive, te da ga neće moći ni iznajmljivati, a njihovi nasljednici ga neće moći nasljediti. Tim je programom bilo predviđeno da se nakon smrti zaštićenog najmoprimca stan vraća u posjed države. Sada je Vlada Jadranke Kosor odlučila uvažiti ove primjedbe."

"Slobodna dalmacija", 19.08.2010.

NAJVEĆE OKUPLJANJE PRAVOSLAVACA OSIG- URAVALO 150 POLICAJACA

"Večernjim bogoslužjem, paljenjem svijeća, te cjelonoćnim bdijenjem, više od dvije tisuće vjernika pravoslavne vjeroispovijeti ukupljenih u manastiru

Krka, dostojanstveno su i svečano obilježili proslavu Preobraženja Gospodinova, vjernički blagdan koji je po tradiciji najmasovnije dvodnevno okupljanje pravoslava u Dalmaciji.

Za tu prigodu, kolone vjernika, već u srijedu u popodnevnim satima doslovno su prenapučili prostor manastira u čijem se ukružju nakon odsluženog bogoslužja koje je predvodio episkop dalmatinski Fotije, cijelu noć odvijao kulturno umjetnički program.

Slavlje je nastavljeno u četvrtak ujutro Svetom Arhijerejskom liturgijom u kojoj su uz mnoštvo vjernika, nazočili uglednici iz društvenog i političkog života srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, te veleposlanstva Republike Srbije.

Inače, ovogodišnje najmasovnije okupljanje pravoslavni vjernika, uz dobru organizaciju proteklo je bez ijednog zabilježenog incidenta, uz svesrdnu pomoć MUP-a RH sa nazočnih oko 150 pripadnika prometne, temeljne i interventne postrojbe."

„Srna“, 21.08.2010.

ŠTRBAC: TUŽBA PROTIV MPRI IMA ŠANSE ZA USPJEH

"Šef Dokumentaciono-informacionog centra "Veritas" SAVO ŠTRBAC izjavio je Srni da je uvjeren da tužba, koju su Srbi u Čikagu podnijeli protiv američke vojno-konsultantske kuće MPRI, odnosno holdinga "L-3 Komunikješns" zbog obuke i opremanja hrvatskih snaga za masovna ubistva tokom akcije "Oluja" 1995. godine, ima šanse za uspjeh i da će rezultirati izvođenjem odgovornih pred lice pravde.

Komentarišući izjavu bivšeg američkog ambasadora u Hrvatskoj Pitera Galbrajta u kojoj on izražava sumnja da će ova tužba doći do faze suđenja, jer "sudovi u Americi nemaju puno simpatija prema takvim slučajevima", Štrbac je rekao da Galbrajtovu

izjavu u najboljem slučaju demantuje dokumentacija koju su predložili američki advokati, a iz koje se vidi da su oni dobili slične sporove protiv MPRI u drugim zemljama.

"U potpunosti dijelim mišljenje američkih kolega advokata u uspjeh ove tužbe, jer je riječ o velikoj grupi advokata koja je spremna da zastupa Srbe po sistemu kreditiranja, odnosno da naplati svoje usluge tek po dobijanju spora", naglasio je Štrbac.

On je objasnio da osnovu za pokretanje ove tužbe predstavljaju dokazi i dokumentacija o ubistvima i etničkom čišćenju Srba u Krajini koji su nesporni, a koji su više puta izneseni i dokumentovani pred Haškim tribunalom na suđenju hrvatskim generalima Anti Govotvini, Mladenu Markaču i Ivanu Čermaku, optuženim za zločine nad Srbima u "Oluji" 1995. godine.

Štrbac je potvrdio da je "Veritas" već američkim advokatima predao spiskove ubijenih i ranjenih Srba, evidenciju o njihovom progonu iz Hrvatske, spaljenim kućama i uništenoj i opljačkanoj movini tokom i poslije "Oluje".

Grupa Srba u Čikagu pod nazivom "Krajinske žrtve genocida" tužila je sudu u Illinoisu kompaniju "L-3 Komunikješns", jer je MPRI (nekada samostalna vojno-konsultantska kompanija, a danas dio holdinga L-3) obučila i opremila hrvatske snage za masovna ubistva Srba tokom 1995. godine.

"Nije sporno jesu li zaposleni u MPRI-a učestvovali u genocidu, ono što je definitivno poznato jest to da je MPRI osigurao sredstva koja su omogućila da se genocid dogodi", navodi se u tužbi kojom se traži isplata 10,4 milijarde dolara.

Bivši američki ambasador u Hrvatskoj Piter Galbrajt izrazio je sumnju da će ova tužba doći do faze suđenja, jer "sudovi u Americi nemaju puno simpatija prema takvim slučajevima."

IN MEMORIAM

UZ 15-GODIŠNJICU "OLUJE"

"Vesti.rs", 07.08.2010.

SAVO ŠTRBAC: HRONIKA PROGNANIH KRAJIŠNIKA 2

"U Banjaluci je promovisana knjiga "Hronika prognanih Krajišnika 2", autora Save Štrpca koja predstavlja retrospektivu događanja sa foto zapisima "Veritasa" od 1992. godine do 2009. godine. Autor je na promociji rekao da ova knjiga predstavlja svojevrsnu hroniku onoga šta se dešava sa izbeglicama iz Krajine.

Urednica knjige Svjetlana Šiljegović rekla je da bi se ova knjiga mogla nazvati priručnikom stvaranja stava o onome šta se desilo prognanim Krajišnicima.

"Ova knjiga je veliki doprinos srpskoj književnosti i zvaničnoj istini o događajima u Krajini, jer je Štrbac u zapisima o stotinama ličnosti o kojima piše i za koje se bori posvetio po jednu priču", istakla je Šiljegović.

Književnik Rade Simović rekao je da ovu knjigu doživljava kao svojevrsni zapis "Oluje" kao strašnog suda u kojoj je od Ognjene do Blage Marije iz Krajine proterano više od 220.000 Srba, dok ih je 2.000 ubijeno.

Direktor Republičkog centra za istraživanje ratnih zločina Janko Velimirović rekao je da Hronika sadrži podatke kada se šta dogodilo u Krajini i kakve će posledice ostaviti taj događaj, posebno u vezi sa akcijama "Miljevački plato", "Maslenica", "Bljesak" i "Oluja".

"Ova knjiga je istovremeno pouka i svima nama drugima koji se bavimo dokumentovanjem i istraživanjem ratnih zločina i događaja da ono što nije zapisano nije se ni dogodilo", istakao je Velimirović...

"RTS", 07.08.2010.

POMEN ŽRTVAMA "OLUJE"

"Postavljanjem spomen ploče u mestu Bravarsko- Janjilo kod

Bosanskog Petrovca i sluzenjem parastosa poginulima iz Republike Srpske Krajine, obeleženo 15 godina od hrvatske akcije "Oluja".

U Bravskom-Janjila kod Bosanskog Petrovca obeleženo je 15 godina od progona Srba iz Republike Srpske Krajine u hrvatskoj vojno-policijskoj operaciji "Oluja" sluzenjem parastosa i otkrivanjem spomen ploče poginulima.

Parastos su sluzili sveštenici Bihačko-petrovačke eparhije Srpske pravoslavne crkve, a spomen ploču poginulima postavili su Dokumentaciono-informativni centar "Veritas" i prijatelji.

Na njoj piše: "Na ovom drumu 7. avgusta 1995. godine od raketa ispaljenih iz aviona Hrvatskog ratnog zrakoplovstva na izbegličku kolonu iz RSK živote izgubiše: DARINKA (Dane) DRČA (1927) i njeni unuci Jovica (Dušana) DRČA (1989) i MIRJANA (Milana) DUBAJIĆ (1974), svi iz Brotnje kod Donjeg Lapca, KRSTAN (Obrada) VUKOVIĆ (1951), rođen u Han Kolima kod Banjaluke i njegov sin DARKO (1982) rođen u Bihaću, obojica živeli u Donjem Lapcu, te BRANKO (Stevana) STJELJA (1923) i njegov sin MIRKO (1961) iz Nadina kod Benkovca..."

"Nezavisne novine", 07.08.2010.

"MASAKR NA PETROVAČKOJ CESTI"

"Tokom operacije "Oluja" ustaška avijacija je 7. avgusta 1995. godine bombardovala izbegličke kolone iz nekadašnje Republike Srpske Krajine (RSK) u Svodni i na Bravskom polju u blizini Bosanskog Petrovca. U ovom strašnom zločinu stradalo je i četvoro dece od 5 do 12 godina.

U dokumentarnom filmu govore porodice nastradalih i preživeli. Autor filma je Rade Mutić.

"Ovo je omaž za one koji su imali nesreću da prežive svoju smrt

i koji nigde ne nalaze ni utjehe ni nade. Jer su sahranili sebe sa mrtvom djecom, sa otetom zemljom, sa praznom dušom. Tako ne može ni da se živi, ni da se umire, ni da se vjeruje."

Dokumentarni film "TAMO DALEKO-OLUJNI INFERNO" o bombardovanju izbegličkih kolona možete pogledati na <http://www.rtvbn.com/live/olujni-inferno/>

Pažnja: Film se ne preporučuje licima mlađim od 18 godina i osjetljivim osobama

"Blic", 05.08.2010.

POSTAVLJENA SPOMEN PLOČA STRADALIMA U OPERACIJI "OLUJA"

"Inicijativa mladih za ljudska prava u Hrvatskoj obeležila je danas stradanje civila u operaciji "Oluja" 1995. godine, postavljanjem spomen ploče na izlazu iz Knina.

Kako se navodi u saopštenju ove nevladine organizacije, Inicijativa je spomen ploču postavila pored puta, kojim su, pre tačno 15 godina, bežale izbeglice iz Knina i okoline.

U tekstu na Spomen-ploči je ispisano - "Uz ovu cestu, kojom su prošle tisuće izbeglica, ploču postavljaju građani RH koji nude žrtvama svoju ispriku u nedostatku isprike odgovornih".

Inicijativa mladih ističe da je ploča postavljena uz finansijsku potporu Vlade RH i dodaje da nije uspela da dobije dozvolu vlasti za njeno postavljanje, ali se nada da je administracija Knina neće uklopiti.

Ta nevladina organizacija navodi da postavljanje ove spomen ploče ne znači etiketiranje cele akcije "Oluja".

"Inicijativa prepoznaje napore građana RH uložene u oslobađanje teritorija RH od okupacije, ali smatramo kako je nužno u procesu demokratizacije suočiti se sa zločinima koji su počinjeni, njih priznati i za njih se ispričati", piše u saopštenju..."

POGINULI I NESTALI

UZ MEĐUNARODNI DAN NESTALIH

"B92", 26.08.2010.

IZLOŽBA POSVEĆENA NESTALIM U RATU

"U Beograd stiže izložba fotografija i knjiga „Nestali životi“ posvećena potrazi za skoro 15 000 ljudi sa područja bivše SFRJ o čijoj sudbini se ništa ne zna.

Izložba fotografija posvećena ljudima nestalim u ratovima u bivšoj Jugoslaviji biće otvorena 23. avgusta ispred paviljona „Cvijeta Zuzorić“ na Kalemegdanu.

Publikacija i fotografije stižu iz Londona, a objedinjuju 15 priča o sudbinama žrtava ratova. Autori su poznati britanski fotograf NIK DANZIGER i čuveni publicista RORI MEKLIN.

„Uprkos naporima institucija i pojedinaca, sudbina skoro 15.000 naših nekadašnjih zemljaka i dalje je nerazjašnjena, a desetine hiljada njihovih srodnika i prijatelja i dalje žive u neizvesnosti. Naš cilj je da se motivišu vlasti zemalja u regionu kako bi se otvorile državne arhive u kojima se sigurno kriju mnogi odgovori o sudbinama nestalih“, kaže za „Politiku“ Gordana Milenković iz Odeljenja za komunikacije Međunarodnog komiteta Crvenog krsta.

Prema podacima iz ove godine, Komitetu je prijavljeno ukupno 34.770 nestalih. Najveći broj ljudi o čijoj se sudbini ništa nije znalo prijavljen je u vezi sa sukobima u BiH od 1992. do 1995, ukupno 22.462.

U Hrvatskoj je, prema podacima MKCK, nestalo 6.298 osoba, a na Kosovu 6.010. Više od polovine nestalih u međuvremenu su nađeni, ali se i dalje traga za ukupno 14.790 ljudi. U BiH se kao nestali vodi 10.512 osoba, u Hrvatskoj 2.436, a na Kosovu 1.842.

Širom bivše SFRJ postoje mesta sa otkrivenim ili još ne-

otkrivenim grobnicama ljudi ubijenih u ratovima. MKCK nastoji da za porodice nestalih u ratnim sukobima pribavi odgovore o tome šta se desilo sa njihovim najbližima."

"Vesti.rs", 31.08.2010.

ŠTA SE (NE)RADI PO PITANJU NESTALIH?

"Zemlje bivše Jugoslavije moraju da se suoče s odgovornošću, otvore svoje arhive i sarađuju u rasvetljavanju sudbine 14.650 nestalih osoba za kojima se još traga, izjavio je predsednik Komisije Vlade Srbije VELJKO ODALOVIĆ na konferenciji održanoj povodom Međunarodnog dana nestalih. Iz istog razloga u Gračanici je održan protest članova porodica nestalih Srba i drugih nealbana, a predsednik Srbije BORIS TADIĆ primio je predstavnike Regionalne konferencije udruženja porodica nestalih lica sa prostora bivše Jugoslavije.

"To je jedan mali grad za koji danas ne znamo gde se nalazi", rekao je Veljko Odalović. na konferenciji pod nazivom "Gde su nestali".

On je podsetio da je od prvih nestanaka ljudi u oružanim sukobima na prostoru bivše Jugoslavije prošlo 20 godina, a još ima i poznatih grobnica koje nisu ekshumirane, informacija koje nisu proverene, započetih procesa koji nisu dovršeni i zahteva na koje organi i institucije zemalja u okruženju ne odgovaraju.

Šef regionalne kancelarije Međunarodnog komiteta Crvenog krsta (MKCK) POL ANRI ARNI je naveo da u BiH još nije rešena sudbina 10. 419 osoba, u Hrvatskoj 2.382 i na Kosovu i Metohiji 1.839.

On je naglasio da primarna

odgovornost za lica nestala tokom oružanih sukoba leži na nekada zaraćenim stranama i da zato MKCK traži od vlasti na Zapadnom Balkanu da rešavanju pitanja nestalih daju prioritet i učine "više, bolje i brže".

Neprihvatljivo je da je sudbina skoro 15.000 ljudi još nepoznata i da njihove porodice i dalje pate, rekao je on. Ipak, kako je ocenio, u skorije vreme ostvaren napredak, prvi put su pretraženi policijski i vojni arhivi i zahvaljujući tome locirane nove grobnice.

Da bi ispunile svoje obaveze države Zapadnog Balkana moraju da započnu sveobuhvatnu potragu za informacijama o sudbini nestalih lica, uključujući sve arhive koje se odnose na potencijalne grobnice.

Pored toga, moraju da izdvoje više sredstava za rad nacionalne komisije kako bi se ubrzao tempo ekshumacija i identifikacija i da počnu da bezuslovno razmenjuju informacije o sudbini nestalih, kazao je Arni.

"Ja ih pozivam da se suoče sa ovim problemom onako kako se suočila Srbija", kazao je Odalović i naveo da je u centralnoj Srbiji izvršeno 1.425 ekshumacija, a identifikovano više od 1.100 tela žrtava i da je Srbija dosad rešila više od 1.200 slučajeva nestalih.

"Meni je žao što se u mrtvačnicama i na Šalati (Zagreb) i u mrtvačnici u Prištini nalaze na stotine ekshumiranih tela za koje nema ni podataka, ni saznanja čija su", rekao je Odalović.

On je podsetio da su predsednici Srbije i Hrvatske, Boris Tadić i Ivo Josipović, poslali poruku da je pitanje nestalih jedno od najprioritetnijih i da bez njegovog rešenja nema pomirenja u regionu. "Nažalost, to nisu učinili i drugi", kazao je Odalović."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U RH

"Index-hr", 06.08.2010.

HRVATSKA POLICIJA UHITILA OSUMNJIČENOG ZA RATNE ZLOČINE DRAG- OMIRA ČASIĆA?

"Prema informacijama srpskog Dokumentacijsko-informacijskog centra "Veritas" hrvatska policija je prošle nedjelje na granici u Bajakovu uhitila osumnjičenika za ratne zločine Dragomira Časića.

Časić je uhićen kada je pokušao preko granice ući u Hrvatsku. Direktor "Veritasa" Savo Štrbac je kazao da je Časić znao da se nalazi na popisu optuženih u Hrvatskoj, ali je ipak želio posjetiti obiteljsko imanje u Daruvaru, "jer je potpuno uvjeren da je nevin za djelo koje mu se stavlja na teret", pišu srpski mediji.

Časić se trenutno nalazi u istražnom zatvoru u Bjelovaru. Županijsko odvjetništvo iz toga grada je 1997. godine podiglo optužnicu u kojoj se Časića i još 19 osoba sumnjiči da su 18. i 19. kolovoza 1991. godine uhitili daruvarske policajce ZLATKA STAREŠINIĆA, DARKA PETROVICKOG, DAMIRA RAMBOUSEKAMA, MARIJANA PETROVEČKOG i DARKA UHEREKA.

Optužnica dalje navodi da su policajci odvedeni u zatvor u Bijelu gdje su mučeni i zlostavljani, a potom im se gubi svaki trag."

„Slobodna dalmacija“, 14.08.2010.

GLINSKI KRVICI: PODIG- NUTE OPTUŽNICE PROTIV PETORICE SRBA ZA RATNE ZLOČINE

"Petnaest godina od završetka rata i 19 godina od počinjenih zločina, Županijsko državno odvjetništvo u Sisku podiglo je optužnicu protiv petorice državljana Republike Srbije za ratne zločine na području Gline.

Prvookrivljenom dr. DUŠANU

Joviću se stavlja na teret da je od kraja rujna 1991. do travnja 1992., na području općine Glina kao predsjednik ratnog predsjedništva Gline, ovlašten za izdavanje naredbi i zapovijedi svim postrojbama Teritorijalne obrane i Milicije SAO Krajine na području Gline, u cilju osvajanja i pripajanja područja tadašnje općine Glina tzv. "SAO Krajini", naredio napade postrojbi Teritorijalne obrane Glina i njima podčinjene milicije "SAO Krajine" na sela nastanjena pretežito hrvatskim pučanstvom.

Okrivljenog VLADU ČUPOVIĆA se tereti da je od listopada 1991. do travnja 1992. godine, kao komandant štaba Teritorijalne obrane Glina, naredio nastavak napada na sela između rijeka Gline i Kupe nastanjena pretežito hrvatskih pučanstvom. Tako su teritorijalci Čupovića i pripadnici 24. pješadijske brigade Glina kojom je zapovijedao potpukovnik MARKO VRČALJ izvršili napade na mnoga naselja na području Gline, a posebno na području od Viduševca do Kupe pri čemu su počinjeni brojni zločini.

Svu trojicu, Jovića, Čupovića i Vrčalja se tereti da nisu ništa poduzeli da spriječe zločine. Prema planovima i naredbama optužebne trojice, srpske su paravojne postrojbe počinile mnoge zločine u selima Novo Selo Glinско, Marinbrod, Desni Degoj, Ilovačak, Mala Solina, Slatina Pokupska, Gračanica Šišinečka, Zaloj, Donji Selkovac, Gornje Taborište, Donje Taborište, Glinska Poljana, Stankovac, Dvorišće, Donje Jame, Gornje Jame, Joševica, Gornja Bučica, Donja Bučica, Velika Solina, Ravno Rašće, Gornji Selkovac i Jukinac, pri čemu je smrtno stradalo 185 osoba, a još se 60-ak smatra nestalim.

Uz pljačku imovine stanovništva pobunjeni Srbi su napadali sakralne objekte pa je razoreno, uništeno ili spaljeno

1401 kuća i dvije stambene zgrade te oštećeno ili razoreno osam crkava i župnih dvorova.

Četvrtookrivljenog Milu Paspalja se tereti da je od rujna 1991. do ožujka 1992. godine kao pomoćnik komandanta Regionalnog štaba Teritorijalne obrane za Baniju i Kordun za moralno-politički rad, naredio da se ratni zarobljenici u logoru KPD Glina podvrgavaju fizičkom i psihičkom mučenju i zlostavljanju da bi se od zarobljenika iznudilo priznanje, što su osobe iz njegove tjelesne zaštite i čuvari logora KPD Glina i provodili.

Petokrivljenog Josu Kovačevića optužuje se da je kao zapovjednik Izviđačko-diverzantske grupe naredio upade na sela nastanjena pretežito hrvatskim pučanstvom i likvidaciju zatečenih civila i to u vrijeme dok je to područje bilo privremeno okupirano i pod vlašću pobunjenih Srba pa su tako pripadnici njegove postrojbe u listopadu 1991. u Novom Selu Glinskom usmrtili trideset i dvije civilne osobe, u Marinbrodu tri osobe, u Gorama četiri osobe, te u Jukincu jednu civilnu osobu, a 16. prosinca 1991. u Joševici usmrtili dvadeset i jednu civilnu osobu, a jednu teško ozlijedili.

Ujedno, tereti ga se da je u drugoj polovici 1991. do travnja 1992. godine, kao obavještajni oficir pri Štabu Teritorijalne obrane Glina, te istovremeno kao ovlaštenik za pregovore s predstavnicima hrvatske Vlade vezano za razmjenu zarobljenika, protivno međunarodnim konvencijama, dolazio u logor KPD Glina, gdje je premlaćivao i zlostavljao ratne zarobljenike.

Svih pet optuženih nije dostupno državnim tijelima Republike Hrvatske pa je protiv njih zatražen pritvor zbog opasnosti od bijega i posebno teških okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, a tjeralice su izdane tijekom istrage."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI NA PROSTORU EX YU

“National”, 02.08.2010.

BIVŠI PRIPADNIK HVO-A STIPE KRIŠTO UHIĆEN ZBOG RATNIH ZLOČINA U USKOPLJU

"Bosanskohercegovačka policija uhitila je u ponedjeljak bivšeg pripadnika Hrvatskoga vijeća obrane (HVO) Stipu Krištu iz Uskoplja protiv kojega se vodi istraga zbog ratnih zločina počinjenih na području te općine.

Bosanskohercegovačka policija uhitila je u ponedjeljak bivšeg pripadnika Hrvatskoga vijeća obrane (HVO) Stipu Krištu iz Uskoplja protiv kojega se vodi istraga zbog ratnih zločina počinjenih na području te općine.

Krišto je uhićen na temelju odluke višeg suda u Zenici iz 1994. godine.

Policajci iz Uskoplja zajedno s pripadnicima odjela za ratne zločine pri ministarstvu unutar-njih poslova Srednjobosanske županije priveli su Krištu u zatvor u Busovači.

Po navodima županijskoga državnog odvjetništva, njega se tereti za ratne zločine počinjene na području Uskoplja 1993. godine, a istraga o tom slučaju se nastavlja."

„HRT“, 13.08.2010.

OPTUŽNICA PROTIV VELJ- KA MARIĆA ZA RATNI ZLOČIN

"Srbijansko Tužiteljstvo za ratne zločine podignulo je optužnicu protiv hrvatskog državljanina Veljka Marića (59) iz Grubišnog Polja za ratni zločin protiv civilnog stanovništva u selu Rastovcu na području općine Grubišno Polje u Hrvatskoj 1991. godine.

Optužnica tereti Marića da je kao pripadnik hrvatskih

oružanih postrojbi, 77. samostalnog bataljuna Grubišno Polje, 31. listopada 1991. godine, prilikom akcije u selu Rastovcu, u uniformi i naoružan ušao u kuću obitelji Slijepčević, gdje je pucnjima iz automatske puške ubio Petra Slijepčevića, u nazočnosti njegove supruge Ane Slijepčević.

Tužiteljstvo za ratne zločine je 19. travnja 2010. godine podnijelo zahtjev za provođenje istrage protiv Marića, javlja Hina. On je dan prije, 18. travnja, po nalogu Tužiteljstva, uhićen u Dimitrovgradu, na graničnom prijelazu Srbije s Bugarskom."

“Vesti.rs”, 20.08.2010.

RODIĆ PRIZNAO RATNI ZLOČIN

"Bivši stražar logora u Kamenici kod Drvara Dragan Rodić priznao je krivicu za ratni zločin protiv civila na području Drvara od 1992. do 1995. godine. Rodićeva odbrana je saopštila da je dostavila Tužilaštvu BiH predlog sporazuma o priznanju krivice Rodića.

Branilac optuženog Milan Romanić rekao je na statusnoj konferenciji, uoči početka suđenja, da je Rodić bio maksimalno kooperativan sa Tužilaštvom BiH i da odbrana od februara ili marta pregovora sa tužiocem, saopštila je Balkanska istraživačka mreža (BIRN).

Dragan Rodić i Ratko Dronjak optuženi su za zločine protiv čovečnosti i zločine protiv ratnih zarobljenika počinjene na području Drvara od 1992. do 1995. godine.

U optužnici se navodi da su Dronjak, koji je bio upravnik logora Kamenica i Rodić, stražar u tom logoru, organizovali zatvaranje civila i ratnih zarobljenika u tom logoru i Osnovnoj školi "Slavko Rodić" u Drvaru, gde civili bili mučeni, premlaćivani i

ubijani.

Tužilaštvo BiH je na statusnoj konferenciji najavilo da namjerava da sasluša 75 svedoka i da će dati veći broj materijalnih dokaza, prenosi Srna.

Početak suđenja zakazan je za 2. septembar."

“HRT”, 26.08.2010.

BIH: UHIĆEN OSUMNJIČENI ZA GENO- CID U SREBRENICI

"U Bijeljini je uhićen bivši pripadnik policije bosanskih Srba Dragan Nešković. Osumnjičen je da je sudjelovao u genocidu počinjenom nad Bošnjacima u Srebrenici u srpnju 1995. godine.

Nešković je predan državnom tužiteljstvu iz kojeg je najavljeno kako će od Suda BiH tražiti da mu se odredi pritvor.

Nakon pada srebreničke enklave u ruke bosanskih Srba u srpnju 1995. godine ubijeno je više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka. Sud BiH zbog sudjelovanja u tim zločinima do sada je pravomoćno osudio šestoricu bivših pripadnika policije Republike Srpske, a u Sarajevu traju suđenja još sedmorici optuženih za genocid, prenosi Hina."

USLOVNI OTPUST

DRAGUŠIN NIKOLA, sin Jovana rođen 30.11.1952. godine u Skenderovcima, opština Pakrac. Zarobljen je u akciji Bljesak. Presudom Župnijskog suda u Požegi od 06.02.1997. godine osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina. Transferisan je 04.08.2008. iz KPD Lepoglava u KPZ Požarevac. Odlukom Višeg suda - odeljenje za ratne zločine Beograd od 10.08.2010. pušten je na uslovni otpust.

VERITAS

"Glas javnosti", 05.08.2010.

TUŽILAŠTVO ODUSTALO OD ŽALBE, POTERNICA ZA GANIĆEM OSTAJE

"BEOGRAD - Tužilaštvo za ratne zločine neće se žaliti na odluku Suda za ekstradicije u Londonu kojom je taj sud odbio da izruči Srbiji bivšeg člana ratnog predsjedništva Bosne i Hercegovine (BiH) EJUPA GANIĆA.

"U situaciji kada se bivši član ratnog predsjedništva BiH Ejup Ganić već nalazi u Bosni, ulaganje žalbe i snošenje velikih troškova bilo bi necelishodno jer bi čak i u slučaju uspeha žalbe takva odluka bila faktički nesprovodiva", navedeno je u saopštenju Tužilaštva za ratne zločine.

Poternica Srbije za Ejupom Ganićem ostaje na snazi, a srpsko Tužilaštvo za ratne zločine će nastaviti istragu o događajima u Dobrovoljačkoj ulici u Sarajevu, maja 1992. godine, kada je ubijeno 42, a ranjeno 73 pripadnika JNA, javlja RTS.

Tužilac za ratne zločine Vladimir Vukčević je rekao da uspeh žalbe na odluku londonskog suda o neizručenju Ganića Srbiji ne bi bio izvestan s obzirom na razloge koje je prvostepeni sud naveo, u kojima je dao prevagu političkom kontekstu nad pravnim.

"Došli smo do zaključka da ulaganje žalbe na odluku londonskog Suda ne bi bilo celishodno iz dva razloga - prvo, Ejup Ganić je već u Bosni, a takođe, nastavak procesa bio bi jako skup. Sama početna cifra je negde oko milion funti", rekao je VUKČEVIĆ"

"Veritas", 26.08.2010.

SAOPŠTENJE POVODOM EKSTRADICIJE MARINA KRIVOŠIĆA

Juče, 25. avgusta ove godine, Crna Gora je iz ekstradicionog pritvora Spuž kod Podgorice izručila Hrvatskoj Srbina iz Hrvatske Kostajnice MARINA

KRIVOŠIĆA (45).

Krivošića je 05. juna ove godine uhapsila crnogorska policija prilikom ulaska, sa pasošem Republike Srbije, iz Republike Srbije u Crnu Goru, na graničnom prelazu između Trebinja i Herceg Novog, na osnovu potjernice zagrebačkog Biroa interbola.

Protiv Krivošića i još 14 lica Županijski sud u Sisku je 14.12.2006. godine otvorio istragu zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, a sumnjiče se da su kao pripadnici srpskih paravojnih jedinica u oktobru 1991. godine na obali Une u selu Baćin, sa ciljem etničkog čišćenja područja Hrvatske Dubice, Cerovljana i Baćina od preostalih Hrvata, vatrenim oružjem pobili najmanje 56 civila.

Do sada su iz ovog istražnog predmeta prilikom ulaska u Hrvatsku hapšeni: MILAN PEKIĆ, uhapšen 15.02.2007. godine, istraga u nedostatku dokaza obustavljena 06.06. iste godine; SLOBODAN KLJAJIĆ je uhapšen 30.04.2007. godine i protiv njega je istraga obustavljena 28.09.2007. godine; KOVAČEVIĆ NIKOLA uhapšen je 13.03.2010., a mjesec dana kasnije istraga je i protiv njega obustavljena, takođe u nedostatku dokaza. Četvrti sa ovoga spiska JANJETOVIĆ MILENKO, zarobljen je u akciji "Oluja" 07. avgusta 1995. godine, bio osuđen na kaznu zatvora od četrnaest godina zbog krivičnog djela organizovanje grupe i poticanje na počinjenje genocida i ratnih zločina, a zatim mu je djelo prekalifikovano u oružanu pobunu, nakon čega je u februaru 1998. godine amnestiran.

Na osnovu međunarodnih potjernica koje je raspisao Biro Interbola u Zagrebu, širom svijeta je do sada uhapšena 105 Srba iz Hrvatske, od kojih su 28 ekstradirani u Hrvatsku. Od ekstradiranih do sada je protiv 13-ice postupak obustavljen ili je optužba odbijena, uglavnom

nakon prekvalifikacije djela ratnog zločina u oružanu pobunu, što ima za posljedicu gubitak obeštećenja za vrijeme provedeno u pritvoru. Ovoliki broj obustava postupaka protiv lica sa Interpolovih potjernica ukazuje i na zloupotrebu Interbola od strane Hrvatske.

"Slobodna dalmacija", 28.08.2010.

MONSTRUM S GRBAVICE VESELIN VLAHOVIĆ IZRUČEN BIH

"Sinoć oko 20 sati, letom iz Madrida, pravosuđu BiH izručen je VESELIN VLAHOVIĆ (1969.) zvani Batko, osumnjičen za kaznena djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

Veselin Vlahović je u pratnji policijskih službenika Granične policije BiH, izručen pravosuđu Bosne i Hercegovine i na Aerodromu Sarajevo, predan policijskim službenicima Državne agencije za istrage i zaštitu-SIPA i pripadnicima Sudske policije.

Osumnjičenom Vlahoviću, prilikom izdavanja međunarodne potjernice raspisane na zahtjev Tužilaštva BiH, već je određena mjera pritvora i on je priveden u pritvorske prostorije Komplexa pravosudnih institucija BiH. Veselin Vlahović osumnjičen je da je počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

On se sumnjiči za ratne zločine počinjene nad civilima bošnjačke i hrvatske nacionalnosti na području sarajevskih naselja Grbavica i Vraca. Osumnjičen je da je osobno počinio ubojstva hladnim i vatrenim oružjem, zlostavljanje, pljačkanje, nanošenje teških tjelesnih i duševnih povreda, silovanja, kao i prisilna odvođenja mnogih civila iz njihovih stanova u naseljima Grbavica i Vraca, kojima se od tada gubi svaki trag.

Ratni zločini za koje se sumnjiči Veselin Vlahović počinjeni su na izrazito surov i svirep način."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

SUĐENJE GENARLIMA
MARAKAČU, ČERMAKU I
GOTOVINI

Sense", 30.08.2010.

TUŽILAC: "SPORNI SU ZLOČINI, A NE OLUJA"

"...Odluka o pokretanju operacije "Oluja" nije sporna, ali je sporan "uspešan napor" dela hrvatskih zvaničnika na čelu sa predsednikom FRANJOM TUĐMANOM da se "okoriste tom okolnošću" i u delo sprovedu plan da se iz Krajine eliminišu Srbi. Takav stav haškog tužilaštva je u uvodnom delu završne reči na suđenju generalima ANTI GOTOVINI, IVANU ČERMAKU i MLADENU MARKAČU izneo američki tužilac ALEN TIGER/ALAIN TIEGER, naglašavajući da on i njegove kolege nikada nisu tvrdili da je Hrvatska imala plan ili politiku da nekoga protera, već da su to uradili učesnici udruženog zločinačkog poduhvata, među kojima su i trojica optuženih.

Prema tužiocu, cilj udruženog zločinačkog poduhvata proterivanja Srba iz Krajine definisan je 31. jula 1995. godine na Brijunskom sastanku predsednika Tuđmana sa njemu lojalnim visokim zvaničnicima. Podsetio je sudije veća na delove Tuđmanovog izlaganja u kojima se nalaže da se srpskim civilima "otvori izlaz" za bekstvo, a da im se u isto vreme garantuju "tobožnja ljudska prava", u nadi da će za njima poći i krajinska vojska. Tiger je podsetio i na Tuđmanovo protivljenje višenacionalnim državama i zagovaranje etnički homogene Hrvatske bez Srba, i to u prisustvu međunarodnih predstavnika. Hrvatski predsednik je, ukazao je tužilac, Srbe nazivao "rakom u stomaku Hrvatske" čije je širenje trebalo da bude sprečeno "Olujom".

Kada su Srbi jednom prot'erani iz Hrvatske, činjeno je sve da se oni ne vrate: uništavana je ili konfiskovana njihova imovina u

povratak je bio i fizički sprečavan. Tuđman je, naglasio je tužilac, "bio ponosan na učinjeno", o čemu svedoče reči izgovorene na proslavi prve godišnjice "Oluje" kada je rekao "da je Knin vraćen u krilo Hrvatske, čist kao u vreme kralja Zvonimira". Drugim rečima, ostvareno je prisilno i trajno proterivanje Srba iz Krajine, što je bio cilj udruženog zločinačkog poduhvata.

Nakon Tigera, reč su preuzeli njegovi saradnici, koji su govorili o pojedinačnim elementima udruženog zločinačkog poduhvata i ulozi optuženih u njima. Tužilac Ruso/Russo je naglasio da je na Brijunskom sastanku isplanirano da se proterivanje srpskog stanovništva ostvari kombinacijom neselektivnih artiljerijskih napada i psihološkog pritiska. Podsetio je na Gotovinino naređenje od 2. avgusta 1995. godine da se pod topničku paljbu stave gradovi Knin, Obrovac, Gračac i Benkovac. Da bi se izbegle oštrije reakcije međunarodne zajednice pribeglo se "umerenim protivpravnim napadima" sa ciljem da se stanovništvo zastraši i natera u beg, a da se gradovi i sela ne oštete previše. Tužilac odbacuje tezu odbrane da je odluka krajinskog rukovodstva o evakuaciji bila razlog odlaska srpskih civila, te ukazuje da je panika zahvatila stanovništvo i pre donošenja te odluke, za koju, uostalom, mnogi civili nisu ni čuli.

Jedan od elemenata udruženog zločinačkog poduhvata, po tužiocu Hederaliju/Hedarylly, bilo je spaljivanje i pljačkanje kuća u Krajini sa ciljem da se preostali Srbi prisile na odlazak i spreči povratak onih koji su već otišli. U toku i neposredno nakon "Oluje", prema izveštajima međunarodnih predstavnika na koje je podsetio tužilac, uništeno je između 60 i 90 odsto kuća u srpskim selima. Jedino je "koliko-toliko" pošteđena imovina u

većim mestima u koja su potom useljeni Hrvati.

Za vreme i nakon "Oluje, podsetio je Hederali, ubijeno je najmanje 324 srpskih civila i ratnih zarobljenika, čiji su leševi uglavnom bez istrage sahranjeni na groblju u Kninu. Činjenica da je dve trećine žrtava stradalo odmah po ulasku Hrvatske vojske u Krajinu, te da više od polovine ubijenih čine žene i starci likvidirani vatrenim oružjem, po tužiocu ukazuje da se ubistva nisu dogodila slučajno, već da su bila deo jednog obrasca. Ubistva se, inače, u završnom podnesku optužbe ne navode kao element udruženog zločinačkog poduhvata, već kao njegova "prirodna i predvidiva posledica."

Govoreći o odgovornosti trojice optuženih, predstavnici optužbe su naveli da su generali Gotovina i Markač aktivno učestvovali u operaciji "Oluja", ali i na Brijunskom sastanku gde je utemeljen plan za proterivanje Srba, dok je Čermaka u udruženi zločinački poduhvat "uveo predsednik Tuđman" postavljanjem na mesto zapovednika Zbornog mesta Knin."

"Sense", 31.08.2010.

ODBRANA: "SVET DUGUJE ZAHVALNOST GOTOVINI"

"...Na početku završne reči odbrane generala ANTE GOTOVINE, branilac LUKA MIŠEĆIĆ je rekao da se stav optužbe može sažeti u jednu rečenicu: "Časni sude, ne verujte svojim očima jer ništa nije onako kako se čini". A istina je, po odbrani, očigledna – udruženi zločinački poduhvat sa ciljem proterivanja Srba nije postojao, iako je bilo pojedinačnih zločina za koje, međutim, Gotovina kao prvi čovek operacije "Oluja" nije odgovoran. Tužilac, po Mišetiću, nudi "zamršenu teoriju zavere" sa ciljem da se Gotovina kompromituje.

Odbrana optužuje tužioca da

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

je završni podnesak napisao sa stanovišta "đavoljeg advokata" koji ne traži pravdu nego po svaku cenu iznosi stavove protiv Gotovine, negirajući sva dobra dela optuženog. Mišetić se osvrnuo na navod optužbe da je predsednik Tuđman, znajući da će se međunarodna zajednica žestoko protiviti etničkom čišćenju, učinio sve da nakon "Oluje" prikrije proterivanje Srba koje je još bilo u toku. Tako tužilac, ironično je zaključio Mišetić, govori o "nevidljivom etničkom čišćenju", kojeg nisu bili svesni ni oni koji su navodno proterivani, jer, po njemu, nijedan srpski svedok nije rekao da je napustio Krajinu iz straha od granatiranja.

Suprotno tužiocu, branilac smatra da je general Gotovina preduzeo sve razumne mere da se zločini spreče i počinio kazne. Odbrana u to ubraja i naređenja da se spreče i obustave pljačke i paljevine srpskih kuća, a koja je tužilac juče nazvao "neiskrenim", tvrdeći da je optuženi general znao da ona neće biti poštovana, ali ništa nije preduzeo da takvo stanje promeni.

Drugi Gotovinin branilac GREGORI KIHU/GREGORY KEHOE je odbacio navode o nesrazmernom granatiranju kao jednom od elemenata udruženog zločinačkog poduhvata. On je ukazao da optužba nije ponudila video i foto dokaze o razaranju Knina i drugih krajinskih gradova, niti analize kratera kao što je to učinjeno na suđenjima generalima VRS Galiću i Miloševiću, osuđenim za artiljerijski teror nad Sarajevom. "Uzalud tražite dokaze o velikim razaranjima i civilnim žrtvama u Kninu, tužilac ih nije ponudio", ukazao je Kihu sudijama.

Mada ne poriče da je bilo pljački i paljevina srpskih kuća, Kihu smatra da nema dokaza da se radilo o organizovanoj kampanji. Po njemu, pripadnicima HV se ne mogu pripisati pljačke i paljevine u nekom području

samo zbog toga što su se oni u to vreme nalazili na datom mestu, jer je u Krajinu odmah nakon "Oluje" došao veliki broj civila željnih osvete. Od sličnih nedostataka "pate i tužiočevi dokazi o ubistvima civila", tvrdi odbrana.

Završnu reč Gotovinine odbrane zaključio je PAJAM AKAVAN/PAYAM AKHAVAN tvrdnjom da je optuženi general već pet godina u pritvoru "po neosnovanim optužbama". Dodao je da se radi o "hrabrom i čestitom vojniku kome svet duguje zahvalnost jer je svoj život izložio opasnosti da bi porazio one koji su etnički očistili prostor bivše Jugoslavije". Gotovinu zato, zaključio je Akavan, treba proglasiti nevinim po svim tačkama optužnice.

Oslobađajuću presudu traže i branioci IVANA ČERMAKA koji tvrde da je on u Knin poslat po odluci predsednika Tuđmana da bi se bavio civilnim a ne vojnim poslovima... iako je imao čin generala i bio na mestu vojnog zapovednika Zbornog mesta Knin. Branilac STIVEN KEJ/STEVEN KAY je odricao Čermakova ovlašćenja nad vojnom i civilnom policijom i pozvao sudije da se ne obaziru na to kakve je on dužnosti imao na papiru, već šta se dešavalo u praksi. A u praksi se, po njemu, bavio normalizacijom života u Kninu i saradnjom sa međunarodnim predstavnicima. "Ono što se ovde dešava jeste da je trebalo da se tri generala nađu na suđenju, pa se pojavilo i Čermakovo ime. On je osoba koja se u pogrešno vreme našla na pogrešnom mestu, a nije učinila ništa loše", zaključio je branilac.

Odbrana bivšeg zapovednika specijalne policije MLADENA MARKAČA smatra da nije dokazana njegova veza sa zločinima na terenu i negira tužiočev navod o nepreduzimanju mera da se zločini spreče ili kazne. Istragom eventualnih zločina specijalaca, ukazala je odbrana, mogla se

baviti samo kriminalistička policija, te Markač nije ni mogao da preduzme bilo kakve mere.

Branilac negira Markačevu odgovornost za zločin u selu Grubori, gde je u akciji specijalaca 25. avgusta 1995. godine ubijeno petoro srpskih staraca. Tvrdi da optuženi nije imao saznanja o tome šta se dešavalo tokom operacije specijalaca u Gruborima i zaključio: "Ako su njega podređeni lagali, a on samo prosledio dalje te izveštaje, ne može ga se kriviti zbog toga što drugi nisu imali hrabrosti da mu saopšte istinu".

Markačev branilac Goran Mikuličić je negirao postojanje oružanog sukoba u Krajini nakon 8. avgusta 1995. godine, osporavajući tako nadležnost Tribunala za zločine koji su se dogodili po okončanju operacije "Oluja". Takođe je rekao da, po njemu, "nema govora" o postojanju udruženog zločinačkog poduhvata sa ciljem proterivanja Srba iz Krajine.

OSTALI

"B92", 02.08.2010.

HARADINAJ TRAŽI PUŠTANJE NA SLOBODU

Bivši zapovednik OVK RAMUŠ HARADINAJ, optužen za zločine na Kosovu 1998, tražio je od Haškog tribunala da bude pušten na slobodu do suđenja.

Branioци u zahtevu tvrde da se Haradinaj "dobrovoljno predao" Euleksu 19. jula, pošto je Tribunal naložio privođenje po žalbi tužilaštva.

Odbrana navodi da na slobodi Haradinaj neće predstavljati opasnost za svedoke i žrtve, da ne postoji rizik od bekstva. Odbrana tvrdi da "nema dokaza" da je ugrožavanje ijednog svedoka bilo posledica puštanja na slobodu Haradinaja.

Tribunal je, po izricanju presude kojom je 21. jula naloženo

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

delimično ponavljanje suđenja, saopštio da je Haradinaj bio "uhapšen" na Kosovu.

Haradinaj je, posle prvobitne dobrovoljne predaje, u junu 2005. godine, odlukom Tribunala bio na privremenoj slobodi do početka suđenja u martu 2007, a bilo mu je dozvoljeno i da se kao lider Alijanse za budućnost Kosova u ograničenoj meri javno bavi politikom..."

"B92", 19.08.2010.

KARADŽIĆU PAUZA DA PRESLUŠA MLADIĆA

"Hag -- Sudsko veće Haškog tribunala je delimično usvojilo zahtev Radovana Karadžića, dopustivši da suđenje bude obustavljeno na dve sedmice.

Radovan Karadžić ima dve nedelje na raspolaganju da presluša audio i video snimke zaplenjene u stanu supruge Ratka Mladića (FoNet, arhiva)

Radovan Karadžić ima dve nedelje na raspolaganju da presluša audio i video snimke zaplenjene u stanu supruge Ratka Mladića (FoNet, arhiva)

Karadžić je tražio tri nedelje pauze kako bi mogao da presluša audio i video materijal zaplenjen u stanu haškog begunca Ratka Mladića.

Materijal koji Karadžić želi da presluša, zaplenjen je u stanu Mladićeve supruge početkom godine.

Karadžić je zatražio odlaganje procesa na tri sedmice zbog vremena potrebnog da presluša snimke razgovora Mladića, a tom zahtevu usprotivilo se tužilaštvo zbog nepružanja dokaza da bi eventualno odlaganje suđenja bilo u interesu pravde.

Suđenje će ipak biti obustavljeno na dve nedelje, od iduće sedmice, pošto budu saslušani svedoci u postupku, Ričard Higs i Tomaš Blaščik, javile su agencije.

Karadžić je u dve tačke optužen za genocid nad nesrbima

u Srebrenici i još sedam bosanskih opština, a u devet tačaka za progon, istrebljenje, ubistva, deportacije, nehumana dela, teror i nezakonite napade na civile i uzimanje međunarodnih talaca tokom rata u Bosni i Hercegovini (1992-95)."

"Sense", 30.08.2010.

SVEDOK: MILE NOVAKOVIĆ, bivši komandant Srpske Vojske Krajine.

"...U nastavku svedočenja na poziv odbrane generala Momčila Perišića, bivši komandant Srpske vojske Krajine MILE NOVAKOVIĆ je izjavio da je Plan Drina bio "elegantno rešenje Slobodana Miloševića" da izađe u susret zahtevima bosanskih i krajinskih Srba i umiri javnost u Srbiji. Plan Drina je predviđao "jedinstvenu upotrebu oružanih snaga srpskog naroda" u slučaju napada Hrvatske na R. Srpsku Krajinu.

Rukovodstva RS i RSK su, po svedoku, tražila od Miloševića da im Srbija pomogne u odbrani ako dođe do opšteg napada. S druge strane, rekao je svedok, Milošević je bio izložen pritiscima srpske opozicije i građana Srbije koji su smatrali da "Srbija ne treba da ratuje". Da bi pomirio dve suprotnosti, Milošević je izašao sa planom Drina koji je, kao državna tajna, bio sklonjen od očiju javnosti pa "niko nije mogao da ga optuži za podržavanje ratne opcije", rekao je Novaković.

Bivši komandant SVK je ukazao da mu je bilo "teško da poveruje" da će se, u slučaju "agresije na RSK", ostvariti bilo šta predviđeno planom Drina. Kada je u avgustu 1995. godine došlo do operacije "Oluja", ukazao je Novaković, "ništa iz plana" nije realizovano. Plan Drina su, inače, sastavili čelni ljudi VJ, SVK i VRS a potpisao ga je tadašnji predsednik SRJ i Vrhovnog saveta odbrane Zoran Lilić.

Branilac je svedoku predočio

beleške Ratka Mladića, sa sastanaka 21. oktobra i 8. novembra 1993. godine kojima su prisustvovali predstavnici vojnog i političkog rukovodstva SRJ, RS i RSK uključujući LILIĆA, ŠAINOVIĆA, STANIŠIĆA, PERIŠIĆA, KARADŽIĆA, KRAJIŠNIKA, MLADIĆA, HADŽIĆA, MARTIĆA, NOVAKOVIĆA...

Na prvom sastanku, Milošević je postavio pitanje statusa oficira bivše JNA koji su bili na službi u Srpskoj vojsci Krajine kao i problem finansiranja vojske. Ukazao je da će VJ "davati šta ima" što je, po Novakoviću, značilo "ništa jer ništa nije ni imala". Milošević je takođe ukazao da "RSK treba braniti uz pomoć RS i SRJ". Novaković je, kako kaže, želeo da u to veruje ukazujući da je VJ mogla da pomogne SVK "samo u ograničenom obimu", jer za to nije postojala finansijska podrška ni politička volja.

Na narednom sastanku od 8. novembra, general Perišić je primetio da se "moraju obezbediti jedinstvene pretpostavke za vođenje rata" što je, po svedoku, značilo da je tražio finansiranje vojske. Perišić se, po Novakoviću, na svim sastancima "držao rezervisano" i vodio je "prikrivenu polemiku sa državnim rukovodstvom Srbije". Zaključak sa tog sastanka je bila potreba da se "izradi ratni plan jedinstven za sve tri vojske". Plan Drina koji je predviđao upotrebu sve tri vojske u slučaju napada na srpske teritorije je formulisan 24. novembra 1993. godine, 16 dana nakon tog sastanka.

General Perišić se tereti da je, kao načelnik Generalštaba VJ, pružao logističku, kadrovsku, materijalnu i drugu podršku Srpskoj vojsci Krajine i Vojski Republike Srpske, te da je tako doprineo zločinima koje su njihovi pripadnici počinili u Sarajevu, Srebrenici i Zagrebu. Svedočenje generala Novakovića biće nastavljeno sutra."